

За пръв път сведения за селото се срещат в османски документ от 1635 г., под името *Касъм обаъ*, заедно с неидентифицираното селище *Чеханек*. Първата част на името произхожда от тюркското име лично име *Касъм*, *Касим*. Втората част в тюркските езици има значение 'род, група на номади, временно заселище'. При ранната турска колонизация държавата преселва юруци и други номадски племена, съставени от родови групи – *оба*. Така името на това селище означава 'групата на Касъм, отседнала трайно или временно на това място'. Тогава в двете селища има 18 джизие-ханета (български семейства). По местни предания името се свързва и смесва с други, по-късни събития, породили легендарни предания: Братята Илия и Димитър работели за някой ага (в друг вариант за султана на с. Генджалий – Младово). След като разбират за техни свръхкачества и чудотворни действия, турците ги заставят да приемат исляма и да променят имената си на *Али* и *Касъм*. Името *Касъм* в Сливенско се свързва с *Димитър* и панаирът на Димитровден се нарича *Касъм пазар*. Според българския вариант те са убити, тъй като са отказали да приемат исляма. Според турската версия Али и Касъм са светци и им изграждат текета – на Али при с. Графитово и на Касъм при с. Чинтулово, построено от Димитър Савака. И двете текета са почитани и от турци, и от българи. През XIX в. българите наричат селото *Касъмovo*, а турски документ от 1843 г. го посочва като *Кара Касъм баба*. По-късно д-р Поайе пише за *Касъм баба*. Заради съществуващото теке се среща и името *Теке*.

До Освобождението селото е в Сливенска каза. През 1830 г. част от българите се изселват в Русия. През 1859 г. д-р Поайе отчита наличието на 18 фамилии мюсюлмани сунити, но в селото живеят и българи.

След 1878 г. селото е в Сливенска околия. В началото на XX в. е самостоятелна община, в която влиза и с. Малко Чочовен. От 1934 г. е към с. Гавраилово, след това към Сливен, а после отново към Гавраилово. С министерска заповед 2820 от 14. 08. 1934 г. с. *Касъмovo* е преименувано на *Чинтулово* в памет на възрожденския учител и поет Добри Чинтулов от Сливен (1822–1886).

През 1905 г. в селото има 70 сгради, 7 цигански колиби и 345 жители; през 1920 – 437 жители; 1926 – 164 сгради, 165 семейства и 532 души; 1934 – 635 души; 1965 – 742; 1985 – 942; 2001– 1042 и 2010 – 1291 жители.

След Освобождението турците се изселват. Заселват се българи от околните селища. Като най-стари родове се помнят *Аргалята* – сливналии, дошли тук преди другите, *Пальдоците*, *Старикови* (*Старчаата*), *Боалята*, дошли от Боалий; *Джагарята*, *Султанята*, *Илюмѐнкови*, *Калачата*.

Училището в селото е от 70-те години на XIX в., отпреди Освобождението. През 1905 г., когато в селото вече няма турци, текето е преместено край с. Новачево (в гробището), а сградата е осветена и превърната в параклис. Сега е построен нов манастир „Св. пророк Илия“, като е запазена старата архитектура на седемстенна сграда, в която е лечебният гроб на местния Илия, за който има много предания.